

Įstatymas paskelbtas: Žin., 1997, Nr. [64-1502](#)
Neoficialus įstatymo tekstas

LIETUVOS RESPUBLIKOS PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS Į S T A T Y M A S

1997 m. birželio 19 d. Nr. VIII-275
Vilnius

*Nauja įstatymo redakcija nuo 2004 m. sausio 1 d.:
Nr. [IX-1842](#), 2003-11-25, Žin., 2003, Nr. 117-5318 (2003-12-17)*

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šio Įstatymo paskirtis – nustatyti pinigų plovimo prevencijos priemonės bei institucijas, atsakingas už pinigų plovimo prevencijos priemonių įgyvendinimą.
2. Šio Įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais Įstatymo priede.

2 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos

1. **Asmuo** – fizinis arba juridinis asmuo, užsienio valstybės įmonė.
2. **Finansų įstaigos** – Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme apibrėžtos kredito įstaigos ir finansų įmonės.
3. **Kiti subjektai** – šie asmenys:
 - 1) auditoriai;
 - 2) draudimo įmonės ir draudimo brokerių įmonės;
 - 3) investicinės kintamojo kapitalo bendrovės;
 - 4) valdymo įmonės;
 - 5) buhalterinės apskaitos ar mokesčių konsultavimo paslaugas teikiančios įmonės;
 - 6) notari ir teisę atlikti notarinius veiksmus turintys asmenys;
 - 7) advokatai ir advokatų padėjėjai, kai veikia kliento vardu ar jam atstovauja finansiniuose arba nekilnojamųjų daiktų sandoriuose arba teikia pagalbą planuojant ar sudarant savo klientų sandorius, susijusius su nekilnojamųjų daiktų, įmonių arba teisių pirkimu ar pardavimu, kliento pinigų, vertybinių popierių arba kito turto valdymu, banko, taupomųjų arba vertybinių popierių sąskaitų atidarymu ir tvarkymu, įmonių steigimu, jų veiklos organizavimu, valdymu, steigimo įnašų tvarkymu;
 - 8) asmenys, kurie verčiasi ūkine komercine veikla, susijusia su prekyba nekilnojamaisiais daiktais, brangakmeniais, tauriaisiais metalais, meno kūrinių, antikvarinių daiktų ar kitu turtu, kurio vertė viršija 50 000 litų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, jeigu atsiskaitoma grynaisiais pinigais;
 - 9) azartinius lošimus organizuojančios bendrovės;
 - 10) pašto paslaugų teikėjai, kurie teikia vidaus ir tarptautinio pašto perlaidų paslaugas.
4. **Klientas** – asmuo, atliekantis operacijas su pinigais arba sudarantis sandorius su finansų įstaiga ar kitu subjektu, išskyrus valstybės ir savivaldybių institucijas, kitas biudžetines įstaigas, Lietuvos banką bei valstybės ar savivaldybių fondus, užsienio valstybių diplomatinės atstovybės ar konsulinės įstaigas.
5. **Operacijos su pinigais** – pinigų padėjimas ar priėmimas, paėmimas ar išdavimas, keitimas, taip pat pinigų skolinimas, dovanojimas bei kitoks pinigų mokėjimas ar gavimas

civilinių sandorių ar kitu pagrindu, išskyrus įmokas valstybės ir savivaldybių institucijoms, kitoms biudžetinėms įstaigoms, Lietuvos bankui bei valstybės ar savivaldybių fondams, užsienio valstybių diplomatinėms atstovybėms ar konsulinėms įstaigoms ar atsiskaitymą su šiais subjektais.

6. **Pinigai** – Lietuvos banko išleidžiami banknotai, monetos ir lėšos sąskaitose, kitų valstybių išleidžiami banko bilietai, valstybės išdo bilietai, monetos ir lėšos sąskaitose, esantys teisėta atsiskaitymo priemonė.

7. **Pinigų plovimas** – tyčia atliekamas:

1) turto teisinės padėties pakeitimas arba turto perdavimas, žinant, kad šis turtas yra įgytas nusikalstamu būdu, siekiant nusišlėpti arba užmaskuoti neteisėtą turto kilmę arba siekiant padėti bet kokiam nusikalstamoje veikloje dalyvaujančiam asmeniui išvengti teisinių šios veikos pasekmių;

2) turto tikrosios kilmės, šaltinio, vietos, judėjimo, nuosavybės teisių arba su nuosavybe susijusių teisių nusišlėpimas arba užmaskavimas, žinant, kad šis turtas yra įgytas nusikalstamu būdu;

3) turto įgijimas, valdymas ar naudojimas, įgijimo (perdavimo) metu žinant, kad šis turtas įgytas nusikalstamu būdu;

4) rengimasis, pasikėsinimas padaryti, bendrininkavimas darant bet kurią iš šios dalies 1–3 punktuose nurodytų veikų.

8. **Pinigų plovimo prevencija** – šiame Įstatyme nurodytų priemonių įgyvendinimas.

9. **Terorizmo finansavimas** – veika, kuria siekiama nusikalstamu būdu ar kitaip gautus pinigus arba kitą turtą panaudoti terorizmui tiesiogiai ar netiesiogiai finansuoti.

10. **Turtas** – daiktai, pinigai ir vertybiniai popieriai, kitas turtas bei turtinės teisės, intelektinės veiklos rezultatai, informacija, veiksmai ir veiksmų rezultatai, taip pat kitos turtinės ir neturtinės vertybės.

ANTRASIS SKIRSNIS

UŽ PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJĄ ATSAKINGOS INSTITUCIJOS

3 straipsnis. Už pinigų plovimo prevenciją atsakingos institucijos

Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba), Lietuvos Respublikos valstybės saugumo departamentas (toliau – Valstybės saugumo departamentas), Lietuvos bankas, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, Lietuvos Respublikos draudimo priežiūros komisija, Lietuvos Respublikos vertybinių popierių komisija, Valstybinė lošimų priežiūros komisija ir Lietuvos advokatų taryba yra institucijos, kurios pagal kompetenciją atsakingos už šiame Įstatyme numatytą pinigų plovimo prevenciją.

4 straipsnis. Už pinigų plovimo prevenciją atsakingų institucijų pareigos

1. Lietuvos bankas patvirtina kredito įstaigoms skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui.

2. Lietuvos Respublikos draudimo priežiūros komisija patvirtina draudimo įmonėms ir draudimo brokerių įmonėms skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui.

3. Lietuvos Respublikos vertybinių popierių komisija patvirtina finansų maklerio įmonėms, investicinėms kintamojo kapitalo bendrovėms, valdymo įmonėms ir depozitoriumui skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui.

4. Valstybinė lošimų priežiūros komisija priima azartinius lošimus organizuojančioms bendrovėms skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui.

5. Lietuvos advokatų taryba patvirtina advokatams ir advokatų padėjėjams skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui, ir užtikrina, kad advokatai ir jų

padėjėjai būtų tinkamai pasirengę bei susipažinę su pinigų plovimo prevencijos priemonėmis, nurodytomis šiame Įstatyme ir kituose teisės aktuose.

6. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba patvirtina finansinės nuomos (lizingo) davėjams ir kitiems subjektams, išskyrus advokatus ir advokatų padėjėjus, skirtus nurodymus, kuriais siekiama užkirsti kelią pinigų plovimui.

7. Šio straipsnio 1–5 dalyse nurodytos institucijos privalo paskirti vadovaujančius darbuotojus, kurie organizuotų šiame Įstatyme numatytų pinigų plovimo prevencijos priemonių įgyvendinimą ir palaikytų ryšius su Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba.

8. Apie šio straipsnio 7 dalyje nustatytų darbuotojų paskyrimą turi būti pranešta Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai.

5 straipsnis. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos funkcijos įgyvendinant pinigų plovimo prevencijos priemones

Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba pagal kompetenciją:

1) renka ir registruoja šiame Įstatyme nurodytą informaciją apie kliento operacijas su pinigais ir klientą, atliekantį šias operacijas;

2) renka ir analizuoja informaciją, susijusią su pinigų plovimo prevencijos priemonių įgyvendinimu, bei teikia pasiūlymus institucijoms dėl pinigų plovimo prevencijos sistemos tobulinimo;

3) Vyriausybės nustatyta tvarka teikia teisėsaugos ir kitoms valstybės institucijoms informaciją apie kliento operacijas su pinigais;

4) atlieka ikiteisminį tyrimą dėl nusikalstamu būdu įgytų pinigų ar turto legalizavimo;

5) bendradarbiauja su užsienio valstybių institucijomis, tarptautinėmis organizacijomis, įgyvendinančiomis pinigų plovimo prevencijos priemones;

6) teikia finansų įstaigoms ir kitiems subjektams informaciją apie galimo pinigų plovimo ir įtartinų operacijų su pinigais ar sandorių atpažinimo kriterijus;

7) prižiūri finansų įstaigų ir kitų subjektų veiklą, susijusią su pinigų plovimo prevencija.

6 straipsnis. Valstybės saugumo departamento funkcijos įgyvendinant terorizmo finansavimo prevencijos priemones

1. Valstybės saugumo departamentas:

1) renka ir analizuoja žvalgybos informaciją, susijusią su terorizmo finansavimu;

2) bendradarbiauja su užsienio valstybių institucijomis, tarptautinėmis organizacijomis, renkančiomis informaciją apie terorizmo finansavimą;

3) šio Įstatymo 4 straipsnyje išvardytoms institucijoms teikia informaciją apie galimus terorizmo finansavimo atpažinimo kriterijus.

2. Valstybės saugumo departamentas ir Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba bendradarbiauja įgyvendinant terorizmo finansavimo prevencijos priemones.

7 straipsnis. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos teisės įgyvendinant pinigų plovimo prevencijos priemones

1. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba turi teisę:

1) gauti iš valstybės institucijų, finansų įstaigų, kitų subjektų, išskyrus advokatus ar advokatų padėjėjus, savo funkcijoms atlikti reikalingus duomenis ir dokumentus apie operacijas su pinigais;

2) gauti iš institucijų, finansų įstaigų, kitų subjektų informaciją, susijusią su pinigų plovimo prevencijos priemonių įgyvendinimu;

3) koordinuoti institucijų veiklą, susijusią su pinigų plovimo prevencijos priemonių įgyvendinimu;

4) nurodyti institucijų, finansų įstaigų ir kitų subjektų vadovams aplinkybes ir sąlygas, sudarančias galimybes pažeisti įstatymus ir kitus teisės aktus, susijusius su pinigų plovimo

prevencijos priemonių įgyvendinimu. Vadovai privalo išnagrinėti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos nurodymus ir ne vėliau kaip per 7 darbo dienas po nurodymo gavimo pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai apie priimtas priemones;

5) nurodyti finansų įstaigoms ir kitiems subjektams, išskyrus advokatus ar advokatų padėjėjus, iki 48 valandų sustabdyti atliekamas įtartinas operacijas su pinigais.

2. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos pareigūnų, atliekančių ikiteisminį tyrimą dėl nusikalstamu būdu įgytų pinigų ar turto legalizavimo, teisės reglamentuoja Baudžiamojo proceso kodeksas.

8 straipsnis. Valstybės institucijų bendradarbiavimas

Teisėsaugos ir kitos valstybės institucijos privalo pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai apie pastebėtus galimo pinigų plovimo požymius, šio Įstatymo pažeidimus ir priemones, kurių buvo imtasi prieš pažeidėjus. Duomenis, kuriuos valstybės institucijos turi pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, ir šios informacijos pateikimo tvarką nustato Vyriausybė.

TREČIASIS SKIRSNIS PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS PRIEMONĖS

9 straipsnis. Operacijų su pinigais įtartinumas

1. Finansų įstaigos ir kiti subjektai, išskyrus advokatus ar advokatų padėjėjus, nustatę, kad jų klientas atlieka įtartiną operaciją su pinigais, privalo tą operaciją sustabdyti ir ne vėliau kaip per 3 darbo valandas apie ją pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, nepaisant operacijos su pinigais sumos. Jeigu finansų įstaigos ir kiti subjektai per 48 valandas nuo pranešimo pateikimo negauna šio straipsnio 2 dalyje nurodyto Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos nurodymo, operacija su pinigais atnaujinama. Finansų įstaigos ir kiti subjektai nėra atsakingi klientui už sutartinių įsipareigojimų nevykdymą ir žalą, padarytą atliekant šiame straipsnyje numatytas pareigas.

2. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba, kai yra pagrindas, per 48 valandas nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos gavimo privalo Baudžiamojo proceso kodekso nustatyta tvarka imtis priemonių dėl laikino nuosavybės teisių apribojimo skyrimo.

3. Jeigu operacijos su pinigais sustabdymas gali trukdyti tyrimui dėl nusikalstamu būdu įgytų pinigų ar turto legalizavimo bei kitų nusikalstamų veikų, susijusių su pinigų plovimu, tyrimui, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba privalo apie tai pranešti finansų įstaigai ir kitam subjektui.

4. Notarai ar asmenys, turintys teisę atlikti notarinius veiksmus, kai įtariama, kad jų kliento sudaromas sandoris gali būti susijęs su pinigų plovimu, privalo kliento tapatybę patvirtinančius duomenis ir kitą šio Įstatymo 13 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją pateikti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai iš karto po sandorio sudarymo, nepaisant pagal sandorį kliento gaunamos ar mokamos pinigų sumos dydžio.

5. Advokatai ar advokatų padėjėjai, kai įtariama, kad jų kliento sudaromas sandoris gali būti susijęs su pinigų plovimu, privalo kliento tapatybę patvirtinančius duomenis ir kitą šio Įstatymo 13 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją pateikti Lietuvos advokatų tarybai iš karto po sandorio sudarymo, nepaisant pagal sandorį kliento gaunamos ar mokamos pinigų sumos dydžio, išskyrus šio straipsnio 7 dalyje nustatytus atvejus.

6. Lietuvos advokatų taryba ne vėliau kaip per 3 darbo valandas nuo šio straipsnio 5 dalyje nurodytos informacijos gavimo privalo ją perduoti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai.

7. Advokatai ar advokatų padėjėjai, aiškindami savo klientui jo teisinę padėtį, gindami savo klientą arba atstovaudami jam teismo procese ar dėl jo, įskaitant konsultacijas dėl teismo proceso inicijavimo arba išvengimo, nesvarbu, ar ši informacija gaunama prieš teismo procesą, jo metu ar po jo, neprivalo laikytis šio straipsnio 5 dalyje nustatytų reikalavimų.

8. Kai operacija su pinigais arba sandoris gali būti susiję su terorizmo finansavimu, šiame straipsnyje nurodytus duomenis ne vėliau kaip per 24 valandas nuo šių duomenų apie operaciją arba sandorį gavimo Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba Vyriausybės nustatyta tvarka praneša Valstybės saugumo departamentui.

9. Kriterijus, kuriais vadovaujantis operacija su pinigais ar sandoris laikomi įtartinais, nustato Vyriausybė.

10. Šiame straipsnyje nurodytų įtartinų operacijų su pinigais sustabdymo ir informacijos pateikimo Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai tvarką nustato Vyriausybė.

10 straipsnis. Kliento tapatybės nustatymas

1. Finansų įstaigos ir kiti subjektai, prieš atidarydami sąskaitas, priimdami indėlius, teikdami vertybių saugojimo paslaugas arba sudarydami sutartis su klientu, privalo nustatyti kliento tapatybę dalyvaujant pačiam klientui arba jo atstovui. Finansų įstaigos ir kiti subjektai privalo nustatyti kliento tapatybę atlikdami vienkartinės ar kelias tarpusavyje susijusias operacijas su pinigais arba sudarydami sandorius, kurių suma viršija 50 000 litų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, nesvarbu, ar sandoris atliekamas vienos ar kelių susijusių operacijų metu, išskyrus atvejus, kai kliento tapatybė jau yra nustatyta. Jeigu operacijos su pinigais atlikimo metu galutinė operacijos su pinigais suma nėra žinoma, finansų įstaigos ir kiti subjektai turi nustatyti kliento tapatybę iš karto po to, kai nustato, kad operacijų su pinigais suma viršija 50 000 litų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta. Kelių tarpusavyje susijusių operacijų su pinigais atveju kliento tapatybė turi būti nustatyta iš karto po to, kai nustatoma, kad kelios operacijos su pinigais yra tarpusavyje susijusios.

2. Gyvybės draudimo šakos draudimo įmonės privalo nustatyti kliento ir draudžiamo asmens tapatybę, jeigu per metus kliento mokėtina vienkartinė draudimo įmoka viršija 8500 litų arba mokėtinų periodinių įmokų suma arba sumos viršija 3500 litų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta.

3. Azartinius lošimus organizuojančios bendrovės privalo nustatyti kliento tapatybę, jeigu jis keičia grynuosius pinigus į žetonus arba įmoka ar laimi sumą, viršijančią 3500 litų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta.

4. Draudžiama atlikti šio straipsnio 1–3 dalyse nurodytas operacijas, jeigu klientas šio Įstatymo nustatytais atvejais nepateikia duomenų, patvirtinančių jo tapatybę, taip pat jeigu pateikti ne visi duomenys arba jie yra neteisingi.

5. Kliento tapatybės bei kelių tarpusavyje susijusių operacijų su pinigais nustatymo tvarką nustato Vyriausybė.

11 straipsnis. Sąskaitų atidarymas ar kitų operacijų su pinigais atlikimas per atstovą

Kai klientas atidaro sąskaitą arba atlieka kitas šio Įstatymo 10 straipsnio 1–3 dalyse nurodytas operacijas ne savo vardu, finansų įstaigos ir kiti subjektai privalo nustatyti kliento ir asmens, kurio vardu šis klientas veikia, tikrąją tapatybę.

12 straipsnis. Informacijos saugojimas

1. Finansų įstaigos privalo tvarkyti šio Įstatymo 13 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų kliento atliktų operacijų su pinigais bei įtartinų operacijų registrą, išskyrus atvejus, kai finansų įstaigos klientas yra kita finansų įstaiga.

2. Notarai ir asmenys, turintys teisę atlikti notarinius veiksmus, privalo tvarkyti klientų įtartinų sandorių bei sandorių, pagal kuriuos gaunama ar mokama pinigų suma viršija 50 000 litų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta, registrą.

3. Kiti subjektai, išskyrus notarus ar asmenis, turinčius teisę atlikti notarinius veiksmus, ir advokatus ar advokatų padėjėjus, privalo tvarkyti šio Įstatymo 13 straipsnio 5 dalyje nurodytų operacijų su pinigais bei įtartinų operacijų su pinigais registrą.

4. Draudimo įmonės ir draudimo brokerių įmonės privalo tvarkyti šio Įstatymo 13 straipsnio 3 dalyje nurodytų gautų draudimo įmokų registrą.

5. Advokatai ar advokatų padėjėjai privalo tvarkyti jų klientų sudaromų įtartinų sandorių registrą.

6. Lietuvos advokatų taryba privalo tvarkyti advokatų ar advokatų padėjėjų praneštų jų klientų įtartinų sandorių registrą.

7. Registrų tvarkymo taisyklės nustato Vyriausybė.

8. Kliento tapatybę patvirtinančių dokumentų kopijos turi būti saugomos ne trumpiau kaip 10 metų nuo ryšių su klientu pabaigos.

9. Operaciją su pinigais ar sandorį patvirtinantys dokumentai ar kiti juridinę galią turintys dokumentai, susiję su operacijų su pinigais atlikimu ar sandorių sudarymu, turi būti saugomi ne trumpiau kaip 10 metų nuo operacijos su pinigais atlikimo ar sandorio sudarymo dienos.

13 straipsnis. Informacijos pateikimas Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai

1. Finansų įstaigos, atliekančios operaciją su pinigais, privalo kliento tapatybę patvirtinančius duomenis ir informaciją apie atliktą operaciją su pinigais pateikti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, jeigu kliento vienkartinės operacijos su pinigais arba kelių tarpusavyje susijusių operacijų suma viršija 50 000 litų arba ją atitinkančią sumą užsienio valiuta. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai pateikiamoje informacijoje nurodomi kliento tapatybę patvirtinantys duomenys, o jeigu operacija su pinigais atliekama per atstovą, – ir atstovo tapatybę patvirtinantys duomenys, operacijos su pinigais suma, valiuta, kuria atlikta operacija su pinigais, operacijos su pinigais atlikimo data, operacijos su pinigais atlikimo būdas, subjektas, kurio naudai atlikta operacija su pinigais.

2. Kredito įstaigos praneša Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai kliento tapatybę patvirtinančius duomenis ir informaciją apie vienkartinį grynųjų pinigų keitimą iš vienos valiutos į kitą, jeigu keičiamų grynųjų pinigų suma viršija 20 000 litų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta.

3. Draudimo įmonės ir draudimo brokerių įmonės praneša Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai kliento ir draudžiamo asmens tapatybę patvirtinančius duomenis ir informaciją apie gautas draudimo įmokas, jeigu nuo kalendorinių metų pradžios arba nuo anksčiau pateikto pranešimo iš kliento gautų draudimo įmokų suma pagal vieną ar daugiau draudimo sutarčių viršija 10 000 litų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta.

4. Notarai ar asmenys, turintys teisę atlikti notarinius veiksmus, privalo kliento tapatybę patvirtinančius duomenis ir informaciją apie kliento sudarytą sandorį pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, jeigu pagal sandorį gaunama ar mokama pinigų suma viršija 50 000 litų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta.

5. Kiti subjektai, išskyrus notarų ar asmenis, turinčius teisę atlikti notarinius veiksmus, advokatus ar advokatų padėjėjus, praneša Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai kliento tapatybę patvirtinančius duomenis ir informaciją apie vienkartinį atsiskaitymą grynaisiais pinigais, jeigu gaunamų ar mokamų grynųjų pinigų suma viršija 50 000 litų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta.

6. Šio straipsnio 1–5 dalyse nurodyta informacija Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai pateikiama nedelsiant, ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo operacijos su pinigais atlikimo ar sandorio sudarymo dienos.

7. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai neteikiama, jeigu finansų įstaigos klientas yra kita finansų įstaiga.

8. Finansų įstaiga gali neteikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, jeigu kliento veiklai būdingos didelės nuolatinės ir reguliarios operacijos su pinigais, atitinkančios Vyriausybės nustatytus kriterijus.

9. Šio straipsnio 8 dalyje nurodyta išimtis netaikoma, jeigu finansų įstaigos klientas yra užsienio valstybės įmonė, jos filialas ar atstovybė arba jis verčiasi:

- 1) teisinių paslaugų teikimu, advokato praktika, notaro veikla;
- 2) loterijų, azartinių lošimų organizavimu ir vykdymu;
- 3) veikla, susijusia su juodaisiais, spalvotaisiais arba tauriaisiais (retaisiais) metalais, brangakmeniais, juvelyriniais dirbiniais, meno kūrinių;
- 4) prekyba transporto priemonėmis;
- 5) prekyba nekilnojamuoju turtu;
- 6) audito veikla;
- 7) asmens sveikatos priežiūra;
- 8) aukcionų organizavimu ir vykdymu;
- 9) turizmo ar kelionių organizavimu;
- 10) didmenine prekyba alkoholiniais gėrimais ir kitais alkoholio produktais, tabako gaminiais;
- 11) prekyba naftos produktais;
- 12) farmacinė veikla.

14 straipsnio redakcija iki 2007 m. birželio 15 d.:

14 straipsnis. Muitinės įstaigų veikla

1. Muitinės įstaigos atlieka į Lietuvos Respubliką iš trečiųjų šalių, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos muitinės įstatyme (toliau – trečiosios šalys), įvežamų ir iš Lietuvos Respublikos į trečiąsias šalis išvežamų grynųjų pinigų sumų kontrolę Vyriausybės nustatyta tvarka.

2. Muitinės įstaigos privalo registruoti kiekvieną grynųjų pinigų įvežimo į Lietuvos Respubliką iš trečiųjų šalių ir išvežimo iš Lietuvos Respublikos į trečiąsias šalis atvejį, jeigu įvežamų arba išvežamų grynųjų pinigų vienkartinė suma viršija 10 000 litų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta.

3. Muitinės įstaigos privalo nedelsdamos, ne vėliau kaip per 7 darbo dienas, pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, jeigu asmuo įveža iš trečiųjų šalių į Lietuvos Respubliką ar išveža iš Lietuvos Respublikos į trečiąsias šalis grynųjų pinigų vienkartinę sumą, viršijančią 50 000 litų ar ją atitinkančią sumą užsienio valiuta.

14 straipsnio redakcija nuo 2007 m. birželio 15 d.:

14 straipsnis. Muitinės įstaigų veikla

1. Muitinės įstaigos atlieka į Europos Bendriją per Lietuvos Respubliką iš trečiųjų šalių, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos muitinės įstatyme (toliau – trečiosios šalys), įvežamų ir iš Europos Bendrijos per Lietuvos Respubliką į trečiąsias šalis išvežamų grynųjų pinigų sumų kontrolę vadovaudamosi 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1889/2005 nuostatomis.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame reglamente nustatytais atvejais, kai Europos Sąjungos valstybėms narėms suteikta sprendimo priėmimo teisė, sprendimus priima ir atitinkamų reglamento nuostatų taikymo Lietuvos Respublikoje tvarką nustato Vyriausybė arba jos įgaliota institucija, išskyrus atvejus, kai šis arba kiti įstatymai nustato kitaip.

3. Muitinės įstaigos privalo nedelsdamos, ne vėliau kaip per 7 darbo dienas, pranešti Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, jeigu asmuo įveža iš trečiųjų šalių į Europos Bendriją per Lietuvos Respubliką ar išveža iš Europos Bendrijos per Lietuvos Respubliką į trečiąsias šalis grynųjų pinigų vienkartinę sumą, kurios vertė yra ne mažesnė kaip nurodyta 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1889/2005 3 straipsnio 1 dalyje.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2189](#), 2004-04-27, Žin., 2004, Nr. 73-2523 (2004-04-30)

15 straipsnis. Finansų įstaigų ir kitų subjektų pareigos

1. Finansų įstaigos ir kiti subjektai, išskyrus advokatus ar advokatų padėjėjus, privalo nustatyti atitinkamas vidaus kontrolės procedūras, kurios užkirstų kelią su pinigų plovimu susijusioms operacijoms su pinigais, bei užtikrinti, kad jų darbuotojai būtų tinkamai pasirengę

bei supažindinti su pinigų plovimo prevencijos priemonėmis, nurodytomis šiame Įstatyme ir kituose teisės aktuose.

2. Finansų įstaigos ir kiti subjektai, išskyrus advokatus ar advokatų padėjėjus, privalo paskirti vadovaujančius darbuotojus, kurie organizuotų šiame Įstatyme numatytų pinigų plovimo prevencijos priemonių įgyvendinimą ir palaikytų ryšius su Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba.

3. Apie šio straipsnio 2 dalyje nustatytų darbuotojų paskyrimą turi būti pranešta Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai.

4. Finansų įstaigoms draudžiama atidaryti anonimines sąskaitas.

16 straipsnis. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai pateiktos informacijos apsauga

1. Šiame Įstatyme nurodyta informacija, kurią gauna Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba, negali būti skelbiama ar perduodama kitoms valstybės valdymo, kontrolės ar teisėsaugos institucijoms, išskyrus šio ir kitų įstatymų numatytus atvejus.

2. Asmenys, pažeidę šiame Įstatyme nurodytos informacijos saugojimo ir naudojimo tvarką, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

3. Institucijoms, jų tarnautojams ar darbuotojams, finansų įstaigoms ir jų darbuotojams, kitiems subjektams ir jų darbuotojams draudžiama pranešti klientui ar kitiems asmenims, kad informacija apie jų atliekamas operacijas su pinigais arba sudaromus sandorius, arba dėl jų atliekamą tyrimą pateikta Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai.

4. Šiame Įstatyme nurodytos informacijos pateikimas Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai nelaikomas pramoninės, komercinės ar banko paslapties atskleidimu.

KETVIRTASIS SKIRSNIS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

17 straipsnis. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos veiksmų apskundimas

Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos pareigūnų veiksmai gali būti skundžiami įstatymų nustatyta tvarka.

18 straipsnis. Žalos atlyginimo tvarka

Žala, atsiradusi dėl neteisėtų Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos pareigūnų, einančių tarnybines pareigas, veiksmų, atlyginama įstatymų nustatyta tvarka.

19 straipsnis. Atsakomybė

Pareigūnai ir asmenys, pažeidę šio Įstatymo reikalavimus, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS

Lietuvos Respublikos
2003 m. lapkričio 25 d.
įstatymo Nr. IX-1842
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1991 m. birželio 10 d. Tarybos direktyva 91/308/EEB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui.

2. 2001 m. gruodžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/97/EB, iš dalies pakeičianti Tarybos direktyvą 91/308/EEB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui.

Priedas papildomas 3 punktu nuo 2007 m. birželio 15 d.:

3. 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1889/2005 dėl grynųjų pinigų, įvežamų į Bendriją ar išvežamų iš jos, kontrolės (OL 2005 L 309, p. 9).

Priedo pakeitimas:

Nr. [X-1107](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2123 (2007-05-19)

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-903](#), 98.10.20, Žin., 1998, Nr. 96-2658 (98.11.04)

LIETUVOS RESPUBLIKOS PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Nauja įstatymo redakcija

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1388](#), 1999-11-04, Žin., 1999, Nr. 99-2845 (1999-11-24)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-335](#), 2001-05-22, Žin., 2001, Nr. 48-1659 (2001-06-06)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2, 12 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2001 m. liepos 1 d.

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-660](#), 2001-12-17, Žin., 2001, Nr. 112-4079 (2001-12-30)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Įstatymas įsigalioja nuo 2002 m. balandžio 1 d.

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-821](#), 2002-03-28, Žin., 2002, Nr. 33-1255 (2002-03-30)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2002 m. balandžio 1 d.

Nauja įstatymo redakcija

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1485](#), 2003-04-03, Žin., 2003, Nr. 38-1730 (2003-04-24)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 5 IR 6 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja kartu su Lietuvos Respublikos baudžiamuoju kodeksu (Žin., 2000, Nr. [89-2741](#)) ir Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodeksu (Žin., 2002, Nr. [37-1341](#)), t.y. nuo 2003 m. gegužės 1 d.

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1716](#), 2003-07-04, Žin., 2003, Nr. 74-3431 (2003-07-25)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 2 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1842](#), 2003-11-25, Žin., 2003, Nr. 117-5318 (2003-12-17)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas, išskyrus 3 straipsnį, įsigalioja nuo 2004 m. sausio 1 d.

Nauja įstatymo redakcija nuo 2004 m. sausio 1 d.

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2189](#), 2004-04-27, Žin., 2004, Nr. 73-2523 (2004-04-30)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 14 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. gegužės 1 d.

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1107](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2123 (2007-05-19)

PINIGŲ PLOVIMO PREVENCIJOS ĮSTATYMO 14 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO
PRIEDO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus 4 straipsnį, įsigalioja nuo 2007 m. birželio 15 d.

*** Pabaiga ***

Redagavo: Aušrinė Trapinskienė (2007-05-21)

autrap@lrs.lt